

Portrætalbummet.

=====

Blandt en del andre rariteter efterlod min 95 aarige mor sig ogsaa et diger værk af denne betegnelse. Nej! nej i det maa absolut ikke forveksles med det der i dag kaldes fotoalbummer med et indhold af billeder om alle mulige begivenheder som gæster mange gange kun pligtskyldig kaster et blik paa, og indehaveren efter et par aar daarlig nok mindes, det er som saa meget andet blevet en hobby, eller kanske er det sport, jeg ved ikke hvor rubrikken findes hvor det hører hjemme. Der var noget højtideligt ved denne bog, som blev taget frem naar kvinder var samlede, det blev vel ellers opbevaret i en skuffe, men ventedes der gæster anbragtes den på det lille bord med lysedug, som stod midt på gulvet i den pæne stue. - Bogen er af format 28x20 cm. og 7 cm tyk, polstret i et læderagtigt bind, med et imprægneret mønster der er messingspænde og lukkegrej, bladene, ca 15 stk. er nærmest, at betegne som pap, graat papir med slidser til, at sætte portrætterne ind i, de første 4 - 5 sider er nok forbeholdt den nærmeste familie hullerne er $14\frac{1}{2} \times 10$ cm. der følger nu nogle 15×7 cm og 10×5 , disse to størrelser paa hver side, men det mest almindelige har været 10×5 cm, her er der 4 paa arket, nogle er ovale, paa det ellers firkantede billede, baggrunden skifter i nuancerne brun og sort, de fleste er brystbilleder, men enkelte navnlig børn posserer i fuld figur det gælder for en stor del ogsaa soldater, mange staar ved et pyntebord eller troner i en polster stol som de nu for et øjeblik stifter bekendtskab med, jeg kan tænke mig, det baade var første og sidste gang i livet en saadan luksus vedfaredes almindelige dødelige mennesker Naturligvis var en saadan Begivenhed vel forberedt, da alle er i deres stiveste stads. Kvinderne ofte med en hvid pyntekrave over liv (bluse) og kunstfærdige kjoler i alle mulige mønstre, der blev virkelig gjort noget ud af det dengang, se paa ærmerne, lange, korte, posede eller halsudskæringer på de besynderligste måder, alle væsner af hunkøn har een eller anden brosche enkelte urkæde, men slet saa meget tingel tangler som benyttes i dag, har de sikkert været forskaanet for. Frisurene er fantastisk smukke, tilbageredt, nok med en knude i nakken, det er svært, at se da jo alle vender front mod fotografem, men de maa alle være selvgjorte, jeg tror ikke krøllekoner var etablerede dengang. Hvem pokker skulle vel have raad til at frekventere en saadan dame?

Hvad det andet køn angaar ses det straks, at soladtertiden var et særlig kapitel i de unge menneskers liv, nok var det et helvede mens det stod på, men dog en oplevelse der skulle huskes, et billede måtte der til, skulle det end koste en hel maanedes løn, de gamle derhjemme og pigen skulle se deres Jens i fuld skrud, nogle paraderer med mordredskaberne sabel og gevær som bevis for at de er nogle helvedes karle, om end dette haandværk stadig camoufleres som væрге for gud, konge og fædreland, betegnende er det, at dengang var den øverste myndighed krigsministeriet, der er der vidst ingen der tør sige i dag, derfor er det nu forsvars do. og de er da ogsaa nogle drabelige karle at skue, de behøver iie at nære ænstelse eller angst for overfald, enhver kan se der var styrke og vilje bag vaabnerne. -

- Børn kan vi se blev ogsaa fotograferet en enkel gang inden de skulle i skole, og ellers var der jo den en gang for alle familiebillede ved store milepæle sølvbrylluper, guld do. Almindelige

startbrulluper var ikke noget der blev foreviget. Det maa have været en temmelig kostbar historie der blev nøje gennemtænkt inden der skredes til handling. alene transporten maa have spillet en rolle, cyklerne var faa og hestekøretøjer til bytransport kun for bedrestillede. Det blev sikkert vel gennemtænkt hvor maange eksempelvis man skulle have, i reglen byttedes der vidst og kun imtime venner og nære slægtninger et kontrafej af den paagældende, der saa naturligvis ogsaa for modtageren havde det større værdi. - -

Mange af disse billeder opnaaede da ogsaa den ære at komme i rammer der prydede de kalkede vægge ved siden af de mere prangende oversøiske fra america, imellem disse saa man ogsaa undertiden reproduktioner der fulgte abonnemener paa bladene Hus & Hjem eller Hjemmet. De mennesker de forestillerer i deres enkelthed mere næværene end dyngerne af nutidens farvefoto, de blev af mange kontaktet og dvælet ved hver dag. Naturens lov lader sig ikke fravige

Man kan ikke mere end spise sig mæt.